

คำพยานคุณอธิการ(อนุ) มุลสาร
วันที่ 10 มกราคม 2006

เข้าวันอาทิตย์ที่ผ่านมา ผมตื่นนอนตอนเช้ารู้สึกปวดที่คออย่างรุนแรง ปวดประมาณเป็นตะคริวนั่นเลย ผลเนื่องมาจากนอนตกหมอนนั่นเองครับ ก็ไม่ได้ตั้งใจอะไร จนกระทั่งภรรยาบอกให้วางมือแล้วจะหาย เอ้า...วางก็วางแล้วก็เชื่อไว้วางใจ อีกสักพักต่อมาก็ยังไมหาย เลยขอให้ภรรยาช่วยวางมือด้วย ก็ยังไม่หาย ปวดคอจนมาถึงโบสถ์ ฟังเทศน์ด้วยคอแข็งๆ อธิษฐานตลอดเลยก็ยังไม่หาย เหมือนเดิม ไม่ได้ตั้งใจอะไร เดี่ยวพระเจ้าอยากให้หายก็หายเองแหละ ล้างจานก็แล้ว กลับถึงบ้านแม่ ให้แม่νωดให้ดีขึ้นหน่อย แต่ก็ยังหันหน้าไม่ค่อยได้เพราะปวดตลอด แถมหลานยังมาแกล้งจับหน้าเราหันเล่นอีก...เฮ้อ

ตอนหัวค่ำรู้สึกแปลกๆ อยู่อย่างหนึ่งคือ ปกติเวลากลับบ้าน จะอแงหาหนังสืออ่าน หรือไม่กินนอนเลย ปรากฏว่าอยากอ่านหนังสือขึ้นมามากๆ ก็เลยอ่านหนังสือที่ต้องสอบวันจันทร์ อ่านทั้งที่ปวดตลอดเวลา นั่นแหละ อ่านไปเรื่อยๆ จนถึงตีสามไม่รู้ตัวเลย อ่านจนจบ ไม่ได้สังเกตอะไร นอนตื่นตอนเช้าก็ลืมไปหมด จนนางถามว่า คอหายแล้วหรือยัง ถึงนึกได้ว่า เมื่อคืนอ่านหนังสือไปสักพักก็หายแล้ว แล้วก็อ่านหนังสือสบายไปจนตีสาม ภรรยาบอกว่า เขาก็อ่านหนังสือจนถึงเที่ยงคืน

ถึงตอนนี้ร้องอ้อเลย ก็เคยขอพระเจ้าไว้ว่า อยากสอบวุฒิบัณฑิตของไมโครซอฟต์ อยากสอบได้คะแนนดีๆ ด้วย (จริงๆ แล้วขอคะแนนเต็ม) พระองค์รู้ว่าอธิการนั้นขี้เกียจอย่างหาตัวจับได้ยาก จะให้อ่านหนังสือก็ต้องทำให้นอนไม่ได้ก่อนนั่นแหละ เพราะพยายามอ่านหนังสือมาอาทิตย์นึงเต็มๆ แต่งอแงนอนก่อนทุกที แต่พอตั้งต้นอ่านได้แล้วก็ลืมไปเลย แล้วมันก็หายไปตั้งแต่เมื่อไรไม่รู้ แต่จำได้ว่าตอนนอนก็ไม่รู้สึกปวดแล้ว และรู้สึกไม่ทรมานตอนอ่านด้วย ผลพวงก็คือภรรยาได้อ่านพระคำของพระเจ้า ได้เข้าใจสิทธิอำนาจ (เล่าให้ฟังด้วย แต่จำไม่ค่อยได้หรอก เพราะมันเยอะมาก) เต็มล้นไปด้วยอีกคน

วันจันทร์ไปสอบ คะแนนขั้นต่ำคือ 700 ปรากฏว่าสอบได้ตั้ง 924 จากเต็ม 1000 ไม่เชื่อตัวเองเหมือนกัน ที่อ่านมามันมาออกสอบทั้งหมดเลย นี่ถ้าอ่านหนังสือเล่มนั้นไม่จบ ก็คงทำสอบไม่ได้เลย เพราะข้อสอบถือว่ายากมาก ถ้าไม่อ่านมาก่อนเดาไม่ได้...ขอบอก ตอนสอบเสร็จคลิกปุ่ม End Exam เนี่ยเห็นตัวเลขแล้วขอบพระคุณพระเจ้าแล้วขอบพระคุณพระเจ้าอีก มันปลื้ม มันเปี่ยมสุขจริงๆ

จำได้อย่างหนึ่งว่า ตอนคุณปราชญ์พอน้องซารามาเป็นพยานที่โบสถ์ รู้สึกอยากถวายสิบลด ก็เลยถวายตามค่าสอบไปคือ 220 จากค่าสอบ 2200 บาท ภรรยาทักว่าไม่ถวายสิบลดเรื่องลดน้ำหนักบ้างเธอ นึกในใจซาๆ ว่าดีเหมือนกัน ถวายไขมันพระเจ้าสัก 1 กิโล จะได้ลดไขมันลงสัก 10 กิโล เพราะไม่รู้ว่าจะถวายสิบลดเรื่องน้ำหนักยังไง (ฮา)

อยากหนุนใจว่า โดยส่วนตัวแล้ว ผมเป็นคนเฉยๆ ยังไงก็ได้ ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นอะไร ไม่ค่อยขัดแย้งอะไร ให้ทำอะไรก็ทำ ไม่อยากทำยังไงก็ไม่ทำ ไม่ได้ใส่ใจรายละเอียดสักนิด ภรรยาให้ถวายสิบลดก็ถวายเต็มที่ไม่เคยขาด ไม่เคยแย้ง รู้สึกดีกับการถวายอยู่แล้ว ที่ผ่านมาก็ได้รับพระพรมากพอควร มีความสุขดี ไม่ตื่นเต้น ไม่หือหาว แต่จากวันนี้เข้าใจลึกซึ้งเลยว่าเรามีสิทธิอำนาจจริงๆ พระองค์รักเรามากเหลือเกิน ดูแลเราทุกอย่างก้าว วางแผนในชีวิตเราไว้หมดเลย เราเองที่ไม่ใช้สิทธิ เพราะพอใจในสิ่งที่เป็นอย่างนั้นเหมือนมหาเศรษฐี ที่ไม่รู้ตัวว่ามีทรัพย์มากมายล้านฟ้า มีอำนาจมหาศาล แล้วก็ทำอย่างเคยๆ ไปทุกวัน

ถึงตรงนี้นึกถึงหลาน เขาอยากได้อะไร ไม่เคยร้องขอเงิน แต่เขาขอกับเรา ขออะไรเราก็ให้ ยกเว้นก็บางอย่างที่มันดูไร้สาระ ความรู้สึกเหมือนกันเลย พระเจ้าเป็นยิ่งกว่านี้มากนัก เราขออะไรพระองค์ก็อยากให้ แต่มันไร้สาระหรือเปล่า มันมีประโยชน์กับเราหรือเปล่า เคยเห็นหลายๆ คนโกรธพระเจ้าที่ไม่ให้ในสิ่งที่ขอ ลองนึกพิจารณาถึงตรงนี้ดู ส่วนตัวแล้วไม่เคยโกรธพระเจ้าเลย เพราะรู้ว่าพระองค์จะมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้กับผู้ที่รักพระองค์เสมอ แน่แน่นอนว่าสิ่งที่ เป็นโทษกับเราพระองค์จะทรงปกป้องแน่นอน และถ้าสิ่งนั้นยังไม่จำเป็นกับเรา พระองค์รู้ว่าจะให้สิ่งใดก่อน สิ่งใดหลัง

ขอสันติสุขสถิตอยู่กับคริสเตียนทุกคน
ขอพระเจ้าสถิตอยู่กับท่านตลอดไป
ขอบคุณพระเจ้า ... อาเมน

.....